

Lovforslaget sættes til forhandling.

Poul Hansen (Kalundborg): Det er jo såvel af den højtærede justitsministers fremsættelsestale som af debatten under de foregående punkter på dagsordenen fremgået, hvad baggrunden er for fremsættelsen af dette forslag om hurtig ikrafttræden af og visse ændringer i afbetalingsloven.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige støtte til gennemførelsen af lovforslaget, dog vil jeg mene det nødvendigt i udvalget, hvortil lovforslaget formentlig henvises, at se nærmere på spørgsmålet om fastsættelsen af procenten for udbetalingen. Der har i de seneste dage været så mange deputationer hos det udvalg, der behandler valuta-stabiliseringsforslagene, og der er fremført sådanne synspunkter, at jeg mener det nødvendigt at se lidt nærmere på, om man med de 30 pct. nu også har ramt det rigtige, og om der ikke skulle være mulighed for en vis graduering i procenten efter varernes art.

Jeg mener altså, at disse problemer må behandles i udvalget, men iøvrigt er vi parat til hurtig gennemførelse af lovforslaget.

Lorentzen: Selve afbetalingssystemet er jo knyttet til den voldsomme udvikling i industriproduktionen og har efterhånden nået en meget stor udbredelse såvel her i landet som ikke mindst i USA og Tyskland. Selve det, at der købes på afbetaling, vil jo ofte møde modstand hos ældre og velstillede medborgere, idet de synes, at de har ikke brug for afbetaling, og ser med skepsis på den. Endvidere er der folk, der godt nok ønsker at anskaffe nye ting, men dette ønske bliver først rigtig brændende og aktuelt, når de har samlet så mange penge sammen, at de kan betale tingene straks. Det er klart, at vi fra alle sider må have megen sympati for denne kategori af mennesker, men alligevel spiller afbetalingsordningen en så voldsom rolle for selve produktionen og for beskæftigelsen, at man kan have sine betænkeligheder ved at ændre væsentligt ved afbetalingsloven. Jeg vil også tro, at den højtærede justitsminister ikke med større begejstring går i lag med dette arbejde, og at han i nogen

grad føler sig lidt forundret over, at han næsten pludselig er kommet ind midt i billedet af valutaplanerne.

Den første afbetalingslov fik vi den 8. maj 1917, og den indeholdt ikke noget som helst om nogen mindsteudbetaling. Den højtærede justitsministers forslag af 14. januar 1954 om en ny afbetalingslov, der jo i det væsentlige byggede på en betænkning fra et udvalg nedsat af justitsministeriet den 19. september 1938, indeholdt heller ikke nogen regel om mindsteudbetaling. I det udvalg, der dengang blev nedsat, var der imidlertid forskellige opfattelser med hensyn til selve afbetalingsloven, og disse opfattelser fulgte ikke de politiske linier; der var tilhængere indenfor både det ene og det andet parti af at lægge en sordine på disse afbetalinger, som jo efterhånden har taget et meget stort omfang. Vi fik således at vide, at det var et ikke sjældent forekommende fænomen her i København, at man gav selvbryllups-gaver og konfirmationsgaver, der var købt på afbetaling; jeg kunne heroverfor meddele, at så galt troede jeg dog ikke, det var ovre i Jylland. Det endte imidlertid med, at dette folketingsudvalg med justitsministerens tilslutning gik ind for en 20 pct.s udbetaling ved køb, hvor afdragstiden strækker sig ud over 1 år, og ellers en tolvtedel. Men mellem anden og tredje behandling af lovforslaget skete der dette, at man enedes om, at de 20 pct. blev sat ned til 15 pct., og at lovens ikrafttræden blev udskudt til den 1. januar 1955.

Nu møder man så ved det foreliggende lovforslag med en ændring, der går ud på, at der ved første udbetaling skal udbetales 30 pct. af købesummen, dog mindst 50 kr., og samtidig vil man sætte loven af 11. juni 1954 i kraft så hurtigt som muligt. Det er en meget væsentlig ændring, og man må vist fra alle sider erkende, at dansk erhvervsliv ikke rigtig kan være tjent med denne siksaklinie. Vi har i udvalgene fået at vide, at flere industrier har en eksport, der har hjemmemarkedet til forudsætning, og vel at mærke et hjemmemarked, hvor salget for en meget stor del foregår på afbetaling. Yderligere er det ikke altid kun en forhøjelse fra 15 til 30 pct., der er tale om, men hvis det drejer sig om køb, hvor afdragstiden ikke strækker sig ud over 1 år, er det